

Societat | | Actualitzat el 23/12/2019 a les 09:00

«No em disfresso, em vesteixo d'Ambaixador Reial; les disfresses són per Carnaval»

El personatge farà gairebé 40 anys que és l'emissari del Reis d'Orient a Sabadell i repassem amb ell totes les anècdotes i curiositats

L'Ambaixador Reial rebent un nens al campament | Juanma Peláez

Aquest dijous arriba a Sabadell, des de Torre-romeu, l'Ambaixador Reial. Durant uns dies tindrà muntat el seu Campament Reial a la Casa Duran i també voltarà per la ciutat, vigilant la canalla i recollint els desitjos en forma de carta. És el missatger del tres Reis d'Orient que ja estan de camí cap a la capital vallesana. Ell és un personatge elemental d'aquesta època nadalenca, assegura que molt més reconegut que la tripleta d'Orient. Una figura amb gairebé quatre dècades de vida i un espectador de luxe de l'evolució de la canalla sabadellenca.

- Gairebé quatre dècades sent l'emissari dels Reis d'Orient a la ciutat. Com s'ho va fer?

- Sí, any amunt, any avall. A mi m'agrada molt disfressar-me i quan tenia 22 o 23 anys, el meu germà, que té un fill, em va dir: ?Per què no et vesteixes d'ambaixador i vens a casa??. I amb l'ajuda de la meua mare, que tenia una botiga de roba, vam fer una túnica i em vaig pintar de negre. Em va agradar l'experiència i arran d'això, com que el negoci familiar pertanyia a Sabadell Comerç Centre, va sortir el meu nom en una conversa quan parlaven sobre els dies previs a l'arribada dels Reis d'Orient i a partir d'aquí, cada any. D'una cosa que feia per a la família va passar a ser per la ciutat.

- I amb tants anys deu col·leccionar anècdotes de tot tipus...

- ... I tant! Per exemple, un any, hauria de ser cap als 80, vaig arribar en helicòpter a l'Ajuntament. Era l'època que s'estaven fent les prospeccions de l'aparcament i van tapar el forat, perquè pogués arribar. Quan vam aterrar, les aspes de l'aparell, que tot i ser petit, en forma d'ou, va fer volar la terra i la gent va quedar tacada de marró, tothom girant-se d'esquena. Va ser força divertit.

I una altra, que va ser fa cinc o sis anys, mentre es feia la desfilada de la cavalcada vam haver d'aturar la marxa, perquè havia d'anar al bany, patia de diarrea. Era a l'altura de la Concòrdia i vaig entrar en una pastisseria. Tenia un mal de ventre i ben bé vaig estar uns 30 o 45 minuts, perquè entre que em treia la capa, les mitges, la faixa... Quan vaig sortir la gent va exclamar: ?L'Ambaixador ja ha cagao?.

- Ara que explica això de les cavalcades, també deu tenir altres vivències?

- Doncs, potser el mateix any que això de l'helicòpter, sinó per aquella època, vaig anar en una carrossa que tenia l'estrella d'Orient de bombetes i els fils estaven connectats entre ells. Durant la marxa es llançava confeti i una part es va quedar en aquest ornament lluminós. Això va provocar espurnes que van acabar derivant en un petit incendi. Sortosament no va passar res, només es va cremar una mica.

L'Ambaixador Reial arriba al centre de Sabadell i s'instal·la als Jardinetes Foto: Juanma Peláez

- I els vestits? S'ha hagut d'adaptar a les modes?

- El primer que vaig tenir era ben lleig, però amb el pas dels anys ja els he anat dissenyant i han estat més moderns. Un any vaig dur corona i l'alcalde Antoni Farrés me la va fer treure, perquè

és veritat que no soc rei. Ara tinc un barret amb plomes.

- Ara que menciona l'alcalde Farrés, com és la relació d'un Ambaixador Reial amb els batlles?

- En Manuel Bustos em va imposar una ambaixadora, per un tema d'igualtat i sincerament no em va agradar. Aquest tema no va per aquí, no es fa així i crec que no li va agradar i em va posar creu i ratlla. De totes maneres, ho vam arreglar. Ara bé, per aquesta regla de tres de l'igualtat, també hi hauria d'haver la nena Jesús? Entenia la seva posició, soc el primer en temes d'igualtat, però repeteixo que no va per aquí. L'ambaixadora va durar set anys, crec.

Una de les arribades de l'Ambaixador Reial a la ciutat Foto: Juanma Peláez

Els Reis arriben de manera diferent arreu de Catalunya. Foto: Juanma Peláez

- I la canalla, com ha canviat en aquests anys? Com eren els nens del segle XX i com són els del XXI?

- No té res a veure. Es fixen amb tots els detalls: l'anell, el bigoti... Precisament, l'altre dia una noia, que ara ja és gran, em va dir: ?Saps com vaig saber que eres tu? Per les teves dents?. A la meua època eren més innocents; els nanos d'avui dia són molt llestos. En el que sí coincideixen és que la il·lusió és la mateixa. A diferència dels Reis d'Orient, amb el tema de l'Ambaixador Reial no hi ha tants dubtes.

[flaix]283[/flaix]

- I quina és la pregunta, fugint dels tòpics, més estranya que li han fet?

- Una nena que se'm va asseure a sobre i em va dir: ?Els Reis d'Orient fan sexe??. El primer que vaig pensar és que els pares li havien dit que ho preguntés.

- I què li va contestar?

- Doncs que els Reis d'Orient no viuen al mateix lloc que jo, ho fan als seus palaus, però que no estan casats. Ara bé, si van de festa això no ho sé. I la nena em va replicar: ?I tu? Què hi vas de festa? A mi quan em deixen?, li vaig dir. Vam riure. Molt simpàtica aquella nena. Però fan preguntes molt compromeses i depèn del que contestes et poden venir els pares per saber què li has dit. Per exemple, molt freqüentment, especialment aquests últims anys, em demanen que volen que els seus pares tornin a viure junts. La meua resposta és molt clara: ?Això no t'ho puc portar, és una cosa de dos. Del teu pare i la teua marea. No t'ho puc concedir?.

En una de les desfilades de la cavalcada Foto: Juanma Peláez

- D'on treu la il·lusió i l'empenta per cada any acollir a tota la canalla?

- La veritat que és esgotador. Quan acabo necessito uns dies per desconnectar, perquè acabo amb un cap... Però el que faig és molt maco. Els nanos són excepcionals, aquelles cares d'il·lusió que tenen. És molt emocionant. I també les persones grans. Hi ha gent que em té enveja pel que faig, però no és fàcil. Procuro anar ben caracteritzat, ser creïble i això va amb la meva persona, perquè no em disfresso, em vesteixo d'Ambaixador Reial; les disfresses són per Carnaval, tinc la mateixa il·lusió de cada any. Després de tants anys estic nerviós per fer-ho bé.